

I Anledning af en Forespørgsel af Krag (V.) udtalte Indenrigsministeren, at Formaalet med at stille de 7 Millioner til Raadighed ikke var at kalde paa nye Dispositioner med paafølgende Udgifter, men at Formaalet i første Linie var at *lette Byrderne* ude i Sognekommunerne. Dette kunde ske ved, at Kommunerne blev sat i Stand til at udskrive mindre i Skat til næste Aar eller til allerede i indeværende Aar at lette Skatterne under en eller anden Form. Nogle Steder kunde Byrderne ogsaa lattes ved, at de tildelte Beløb hindrede truende Underskud paa Budgettet. Ministeren tilføjede, at der dog selvfølgelig ogsaa kunde forekomme Tilfælde, hvor en Kommune ved Løsningen af en eller anden Opgave af arbejdsmæssig Karakter handlede økonomisk rigtigt og indirekte lattede Byrderne for Kommunens Befolkning.

Loven gælder ikke for Færøerne.

I Loven af 19. Oktober 1931 var det til Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen bevilgede Beløb fastsat til højst 30 Mill. Kr. Da der imidlertid kunde paaregnes at medgaa ca. 24 Mill. Kr. til Krisehjælpen alene for Oktober Kvartal 1931 og Januar Kvartal 1932, og der herefter kun vilde være 6 Mill. Kr. i Behold til April og Juli Kvartaler 1932, foreslog Regeringen, som mente, at Loven i det hele havde virket tilfredsstillende, og ansaa det for nødvendigt at fortsætte med Krisehjælpen i de to resterende Kvartaler, at anvende yderligere indtil 18 Mill. Kr. til dette Formaal efter lignende Grundsætninger, som man hidtil havde fulgt. Der var dog af Hensyn til den siden Lovens Vedtagelse foregaaede Prisudvikling og fremkomne Kritik foreslaaet følgende *Begrænsninger og Ændringer*:

Da Kornprisernes Stigning havde mildnet Krisen for de større Landbrug, men — i Forbindelse med Flæskeprisens Fald — havde skærpet den for de mindre, foresloges *Maksimum* for Krisehjælpen til den enkelt Landbruger i de to Kvartaler *nedsat* fra 1 000 Kr. til 500 Kr. — I Anledning af Kritik over, at Krisehjælp blev ydet til Folk, som havde væsentlig Indtægt gennem anden Virksomhed eller større Formue, var det dernæst foreslaaet, at Ejere og Brugere af Landbrugs-ejendomme, hvis Indtægt eller Formue ifølge Skatteligningen for 1932—33 maatte overstige henholdsvis 2 500 eller 30 000 Kr., ikke skulde have nogen Andel i den *yderligere* Krisehjælp, der ønskedes bevilget for April og Juli Kvartaler, hvorimod de paagældende skulde bevare deres Ret til et Beløb, som svarede til den *resterende* Del af den oprindelige Bevilling, nemlig $\frac{1}{4}$ af den Ydelse, der efter de i Loven af 19. Oktober 1931 fastsatte Regler vilde tilfalde dem for April og Juli Kvartaler. — Endelig indeholdt Lovforslaget en Bestem-